

NA RANDE S RUKAVICÁ

Stá™eda, 24 květen 2017

Jsou vāci, na kterých se shodne celé lidstvo (tedy a¾ na jistou minoritu). A protože hluboké moudrosti jsou vātšino uschovány v humoru, existuje jeden starý vtíp: „Dotaz: Jsou dámské kalhotky tou nejdāleāitāší vāci na svātā? Odpově: Nejsou, ale mají k ní zatracenā blízko“ V tom se shodnou skoro vššichni. Muāi i āeny.

Co se vššak týāe muāā, mají k té nejdāleāitāší vāci na svātā ponākud ambivalentní vztah. Jsou „vāci“, tedy tím „orgánem“ fascinováni, ale zároveň se jej ponākud dāsí a pokud v našem regionu nejsou Ostravāky anebo Slovāky, ani jej nikterak veā™ejnā nepouāivají. Ony dvā prvā jmenované skupiny, které pouāivají slovo „piā“ v kaādé druhé vātā, pak doplāují španālé, tedy lépe ā™eā Madrileafos, tedy „Stā™edošpanālé“, kteā™í zase milují slovo „koā“! To je to samé slovo jaké pouāivají Ostravaci, a v bāāné ā™eāi nahrazuje tā™eba naše „vole“ anebo nāmecké „Scheisse“. Ale jinak, pokud jsem se rozhlāel po svātā, sbíral zkušenosti a koukal na nauāné a jiné filmy, muāi se ā™eāem o dámském pā™irození vyhábají. Zvlāštā ve spoleānosti āen. A dá se ā™íci, āe pā™ zdāšenā prchájí. I kdy¾ jen zaslechnou, āe nāco je „āenská záleāitost“. Sleāna Fran Fine ze s „Chāva k pohledání“ dokonce tvrdí, āe k nejlepšímu a nejrychlejšímu startu vozidel formule 1 by bylo vhodné, kdyby se z reproduktoru ozvalo: „To je āenská záleāitost.“ Vššichni chlapi by byli okamāitā pryā. Pā™es blāboly feministek, genderistek a vyznavaāā LGBT, kteā™í na údajných vysokých š blouzní o jedenācti druzích pohlaví a chtāli by, aby lidi mohli chodit na záchodky a do sprch, jak je napadne āi jak se za co āi za koho prohlāsí, vātšina normálních muāā má pā™ed āenami ostych. V bujarém mlādí āi sklerotickém stā™ sice rádi vypráví lascivní vtípy, ale slova menstruace, výtoky, biāenka poševní a podobnā je uvādājí do zmatku a dāsu. Kaādý normální chlap, uā jako malý chlapeāek, hledí na āenu jako na zázrak pā™írody, na nāco, co je hodno zboāovāní, byā se to v páté tā™idā projevuje taháním za culíky nebo za cop. To, co je na onāch tajemných tvorech fascinuje, jsou nejen jejich pomalu se v prābāhu školní dochāzky objevující obliny vepā™edu i vzadu, ale jejich āenské tajemství. Uā malinkā āena je prostā jinā a uā malinký chlapeāek to ví. I kdyby byla jeho matka tā™ikrát vystudovaná genderistka a tzv. „levicová liberāka“. Chlapeāek a pak jinoch touāi dotýkat se āen, hladit je a tak nājak vābec. Ale takové ty tālesné problémy, o kterých si holāiāky a āeny mezi sebou šeptají, jej nejen nezajímají, ony jej dāsí. A povaāuje je za nechutné a vlastnā jako āe by nemāly být. Ty projevy! Zamilování muāi jako vāku nechājí nic vādāt o gynekologických problémech āen, od toho civilizace zaā™ídila gynekologii. My chlapi nic takové nepotā™ebujeme. My o té vāci tam pod tāma kalhotkama jako malí kluci nejdā™ív jen nāco idealisticky tušíme a sní, ale kdy¾ nám „to“ naservírují necitliví pedagogové na pā™íšerných, antisexuálních obrāzcích v uāebnicích, tak nás to ruší a vykolejuje. My chceme mít nājaké ideāly! Tāšíme se, coby kluci, aā nám dívka dovolí, aby ruka šātrala, zabloudila pod triāko. A je nám fuk a nechceme vādāt, zda a jak se holky na takovou eventualitu pā™ipravují, jak se radí, jakou si vzít podprsenku, aby sice ponākud brānila, ale úplnā nezabrānila. Nehledā na to, aby se pā™itím neutrhlo ramínko! To, kdyby na to māmā pā™išla, ta by ā™vala! Ne, my chceme klamāni a nepā™ejeme si informace o holāiāích problémech s tou vāci, tam pod kalhotkama. Protože ta, kterou prvā nešikovnā libāme (povídejte mi o prvním polibku dvou mladých brālāā!) a lovíme pod blāzkou, je pā™eci ONA! Naše princezna āistā a voāavā. Kvāt krásy a mírné cudnosti (tedy pokud to holka s tāma drahotama nepā™ehání, āe?!). A kdy¾ uā nakonec dojde k tomu, jak ā™íkal Jiā™í Grossmann, āe je „ruka v nohāvā“, hledáme t stā™edobod našeho svāta. A ne problémy. Neboā¾ jī¾ v dobā komunismu jsme vādāli, āe gynekolog je potmāšilý intelektuāl, který hledā problémy v místā, kde nāš pracující lid hledā jen radost a potāšení. Nemyslím si, āe je naše mlādeā zvrhlā a pā™esyčenā sexem. Jak do nás huāí kdekāký takzvaný „pamātník“. Ba spíše naopak. Okolnosti ji vedou smārem, který jsme neznali. A který ruší závoj tajemna. Pār hanbatých fotek jsme si kdysi prohlāeli za školou, zatímco dneska naše mlādeā, na internetu daleko zbāhleší neā my, vidāla uā tolik „frnd“ a sexuálních poloh, āe za našeho vāku by toho byl mírnā rozhozen i zkušený gynekolog. Ale ono se to nemá moc pā™ehānt. V jednom americkém filmu byl pā™istiāen mladý adolescent, jak si prohlāāi hanbatý magazín, a to na stránce, kde byl barevný, širokóuhlý a detailně zābrtē vāci. No vššak vite. Otec zabavil āasopis a po prozkoumání onoho zābruru, kdy¾ otoāil stránku āasopisu nahoru a dolā, prohlāsil: „Mnā to nejví ze vššeho pā™ipomínā obrāek nājaké jihoamerické masoāravé rostliny“. Nā kdy je totiā informaci aā moc. Uā dávno si lidé vššimli, āe dáma zahalenā do prāsvitného šifonu je daleko drāādivāším neā nājakā taková rozcapenā s kolenama od sebe. A aby kaādý muā mo touāit po ní, tedy Ní jako osobā a Ní jako „podkalhotkovā“ té oné, musí mít a nutnā potā™ebuje ideāly. Nejvātším niāitelem muāāských ideālā, a tím i „chuti“, jsou dneska reklamní spoty v televizi. Zaāalo to nenāpadnā vloākami s kā™idělky, které jsou tak uāasné, āe je poāadoval zakoupit od tatínka šestiletý chlapeā odāvodnāním, āe v televizi ā™íkali, āe kdy¾ je má ta paní, tak je lehké a bāeāné jezdit na kole, hrāt volejbal a cviāit r bradlech. Coā on moc neumí. A s „kā™idělky“ by to urāitā šlo bāāāeānā! Na to, āe āervenā je reklamách modrá z estetických dāvodā, si i mladí muāi zvyknou. Ovšem aby nājakā dáma, „kdy¾ má své dny“, neprotekla, takāe prý musí spāt zavāšenā pod kolena na hrazdā hlavou dolā, pokud nemá vloāky ABCD, to se tāāko vysvātluje. O proteāení kaādý āenatý muā ví, ale āe by se pā™itím jeho āena usm bezva námāt na ukāzky v televizi, zvlāštā v reklamních pā™estāvkvách pā™í fotbalu anebo hokeji, o tom uā není āādny chlap pā™esvādāen. Kurník, co mu je do toho, kdy¾ jeho muāstvo prohrāvā 2:1! A āe by vātšinu tele divāek tāchto sportā byly právā menstruuující āeny, o tom bych si dovolil pochybovat. Jediné, co já vím pā™esnā tā™eb tamponech, které doporuāuje ta gynekolāka, je, āe vnuāka naší kamarādky na otázku, jaké to je, kdy¾ je pouāivā, pravila, āe má pocit, jako kdy¾ „HO“ tam celou noc má. A dáma, ukazující obāma rukama svého klína a meldující o své „vagínā“, o které neví, jestli tam má breberky anebo plísň, ale āe na to má bezva prášky, ta mā bere. Co je komu do toho? Co to má co vykā™ikovat na lidi? Rāāovā barva nājakē kvātinky

pak varuje v jiné reklamě pÅ™ed jinými breberkami „v pochvě“ a jiná bojuje nÅ›jakým krémem proti plísni na tomtě¼ místě. A nehoršiči je jedna, co zahradní hadicí takovým nic moc Å•rkem stÅ™míkã na jakousi ve vzduchu se v pÅ™míšernou potvoru s vlajícima chlupama, co ji prý mívã v sobě. Kdy¼ se „tam dole“ nastydne. A Å¼e musí splachovat. První otázka je: „A to ji splachuje zrovna tou hadicí? A jako Å¼e rovnou TAM?“ Podobných hrůz, které se podle televizní reklamy skrývají ve štãrbinkách našich Å¼en, tam pod kalhotkami, je nÅ›urekom. Všude samã bakterie, bacil a píseã, o jiných fujtajblech ani nemluvě. Pokud si pamatují ze svého mládí, v období sbliãování Jí a Jeho, existují rãzně stupně. Podle civilizačních tisíciletých zkušeností se Å™míkã první milostnému dobývání v USA „necking“, a platí u nÅ›j, Å¼e „se smí“ jen od pasu nahoru. AÅ¼ pak následuje, pokud si to dobãme pamatují z pÅ™ednášek na fakultě, „petting“, co¼ znamená, Å¼e se mãã i dolã. Pod pás. To bývá z hlediska obou jednajících významný krok. JenÅ¼e já se bojím, Å¼e tady vznikã hlavní malér. PÅ™edstavuji si toho mladého, roztouãeného muãe, jak je zvědavý, dychtivý a tak vãbec a uã¼ uã¼ to vypadã, Å¼e mu to dovolí. Ale co teã? Sãhnout holou rukou do té hrůzy plné všelijakých nemocí, plísni, breberky a zákeřných bakterií a jiných fujtajblů, co tam podle reklamy ty holky mají, jak to poãád inzerují i na seriózních televizních programech? Mãl by se anebo nemãl mladý muã nããeho tak nebezpečného vãbec dotknout holou rukou? Nemãly by holky mít vepã kalhotkách nápis BIOHAZARD, jak to bývá na dvoãtích tajných laboratořích v amerických napínãcích? A kam se vydãvají jen hrdinové bez báznů a hany, vybavení speciálním oblekem? Nemãlo by to platit i tady? Nebude se dotýnã mladý muã domnívat, Å¼e tuto akci mãã podstoupit jen náleãitã pÅ™ipraven? S rukama natãenýma a¼ po ramena nÅ›jakým degelem na bázi Lyzolu? A na obou rukou gumové rukavice? A stãily by takové ty chirurgické, co je navléká v detektivkách „Kãstka“, dr. Temperance Brennanová, anebo nãkterý sympatický patolog stahuje z rukou, kdy¼ se pÅ™edtím dotýkal mrtvol a jiných biologicky nebezpečných míst? Stãily by mlãdenci ty tenké chirurgické? Nebo by byly potãeba takové ty ãerné, tlustostãnné, co jsme mívali v provozu v chemiãce? He?! Kdo mlãdenci poradí? Milí reklamní pracovníci: Pokud se chceme jako národ nÅ›jak rozmnoãovat a pokud si dámy chtãjí uã¼ít sexu s ãivým chlapem jen s vibrátorem, nekrmte nás hrůzami, co vše hrozného se mãã skrývat za dámskými kalhotkami. AÅ¼ se chlapec oãení, on na to pÅ™ijde. Ale proã ho plašíte k smrti pÅ™edem? VÁCLAV VLK ST.